

Ses Verilmeyen ıgık

– Huseyin Arslan · 25 Ocak 2025

Unuttum yar, unuttum seni...

Senin yokluęun daha üzmez beni.

Bu sefer seni ezelden sildim; yokluęun üzemez beni.

Belki de mutlu ettin sevdiklerini.

Bu sefer sen beni uzaktan izledin;

Belki adım atar, tekrar konuşur benimle dedin.

Bu ilişkiyi sen istemedin; güneşin doğmasını istemedin.

Bu konuşmalar duvar gibi bana sektirdin.

Sen benim ilk sevdiğim ve son sevdiğimsin.

Sen sesini çıkarmadın ya o gün bana...

Seni bilmem, ama benim içimde ne güller koptu;

Senin kopardığın o güller artık kül oldu.

O gün bana zulüm oldu yar, belki sana...

Yine ses çıkarmadın, belki ben sana.

Sen karanlığı seçtin, belki de yolunu kaybettin.

Seni kurtarmak için çabaladım, ama sen yine de yolunu kaybettin.

Artık laf bile kurtarmaz bu aciz insanı.

Artık bu adam uzak kalır bu anlardan.

İsterdim senle parlak bir dönem,

Yine de sen karanlığı istedin.